Walt Disney's

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 30 25 JULI 1964

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

GISTEREN kwam ik oom Dagobert tegen. Het was heerlijk warm weer, de zon scheen stralend en ik moet je bekennen — ik liep op straat te zingen; maar oom Dagobert zag er uit alsof we een week lang niets dan ouwser hadden gehad!

„Ha! Oom Dagobert!" riep ik opgewekt. „Fijn weertje, hè?"

„Bah!" zei oom Dagobert. „Noem je dit fijn weer? Ik voel me net een gebraden eend..."

„Ja, U kijkt wel wat somber!" vond ik. „Wat scheelt eraan... hebt U een stuiver verloren?"

„Ach nee," zuchtte oom Dagobert. „Ik heb een dubbeltje over. Je weet dat ik een kasboek bijhoud, waarin ik al het geld opschrijf dat ik krijg en ook alles wat ik uitgeef... Vanmorgen heb ik alles opgeteld en afgetrokken en daarna heb ik mijn geld geteld met die nieuwe machine van Willis Wortel... en nu is er een dubbeltje over!" „Nou, dat is toch erg?" lachte ik. „Ik ben altijd blij als ik iets overhoud. Ik dacht eigenlijk dat U daar net zo over dacht!"

Oom Dagobert zuchtte diep. Hij haalde een grote witte zakdoek uit zijn zak om zijn voorhoofd mee af te vegen en... klingeling... daar rolde het dubbeltje uit zijn zak en over de straat! Aan de overkant kwamen juist de neefjes voorbij. „Kijk!" riep Kwak. „Daar rolt een dubbeltje!"

„Pak 'em!" riep Kwik, „Dan kopen we er een ijsje voor! Daar heb ik echt zin aan met deze hitte!"

„Hola!" zei Kwek. „Wacht eens! Daar staat oom Dagobert! Misschien is dat dubbeltje wel van hem!"

De jongens staken de straat over en lieten het dubbeltje aan oom Dagobert zien.

„Is dit dubbeltje van U?" vroeg Kwek.

„Ja, want als dat niet zo is, gaan we er een ijsje voor kopen," zei Kwak.

„Het is zo warm, hè?" voegde Kwik er aan toe.

Oom Dagobert slikte.

„Het... eh... Nee, dat dubbeltje is niet van mij, jongens!" zei hij tenslotte. „Ga er maar lekker een ijsje voor kopen!"

De jongens renden blij weg, op zoek naar een ijscoman.

„Ach," hoorde ik oom Dagobert mompelen. „Ik wist immers toch niet wat ik ermee moest doen!"

Ik heb nooit geweten dat een kloppend kasboek voor oom Dagobert nog belangrijker is dan een dubbeltje....

OOM OONALD

ONS ZIEKENLIJSTJE

Hans Kouwenhoven is 11 jaar en ligt al een hele tijd ziek; hij zou dolgraag post krijgen van onbekende vriendjes en vriendinnetjes. Zijn adres: Kindsrafdeling, San. „Zonnegloren" in Soest.

Maja Verhoeven, Lindestraat 34, Tiel is 6 jaar en zou graag sigarebandjes en plaatjes van dieren krijgen. Wie doet onze kleine Maja dat plezier?

Anton van Rijsbergen is 7 jaar en wil graag door zijn gezonde vriendjes en vriendinnetjes bedacht worden met gezellige post. Zijn adres: Coranthijnestraat 74, Groningen.

Tanja Marjea is 4 jaar en ligt al een half jaar met beide benen in het gips. Ze most nog tot december blijven liggen. Leuke kaarten zijn van harte welkom. Haar adres: Majubastr. 97, Oen Haag.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG NR. 30

Van boven naar beneden invullen:

1. zuivelprodukt dat je op de boterham smeert,
2. iets aanschaffen (voor geld),
3. wordt gebruikt door de naaister,
4. stroomt door de aderen,
5. ziekte waarbij je moeilijk ademhaalt,
6. hoofdstad van de provincie Drente,
7. tegenovergestelde van groot,
8. veronderstellen,
9. politieman,

Als je de juiste woorden hebt ingevuld, vormen de letters in de hokjes waar de pijl doorheen gaat, van links naar rechts gelezen, het woord dat aangeeft waar je naar zoekt.

Schrijf dit woord op een briefkaart en stuur die vóór 30 juli aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam.

Vergeet vooral niet je naam en adres op de kaart te vermelden en zet in de linkerbovenhoek bovendien: „Oplossing nr. 30. Veel succes!

OOM DONALDS BRIEVENBUS

KIA HORREL, OOSTWOLD. Gefeliciteerd met je diploma voor het verkeersexamen. Ga je na de vakantie in een nieuwe school zitten of nog in de noedschool? Nou, als het er gezellig is, dan geeft 't niet, hè?

WILLIE HUISMAN, BOSKOOP. Wat fijn dat je weer beter bent en zo goed eet! Goed eten is altijd een bewijs van gezondheid. Ga er mee door. Leuke naam heeft jullie poes, zeg!

HENNIE DE WIT, EDE. Kijk, dat vind ik nou eens aardig: dat jij Kwik, Kwek en Kwak lief vindt. De meesten vinden hen alleen maar ondeugend, maar ik vind ze ook lief, hoor!

Als je zin hebt om te schrijven, doe dat dan gerust. Richt je briel aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam. Vermeld duidelijk je naam en adres en zet in de linkerbovenhoek van de enveloppe: **Oom Donalds Brievenbus, Tot schrijfs!**

PRIJZEN

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een bal.

OPLETTEN ALLEMAAL

De winnaars van prijsvraag nr. 23 zijn:

1e prijs: horloge: E. Mulder, Stastokstr. 12, **Den Haag.**

2e prijs: bouwdoos: W. Kiel, Dobbestr. 3, **Woltersum (Gr.).**

3e prijs: badmintonspel: R. en B. Oskam, **Purmerend**; Kinderen v. d. Weijde, **Moordrecht**; Ineke de Wit, **Zonnemaire**; E. Weinberg, **Hilversum**; M. v. d. Veen, **Utrecht**; H. en R. de Wit, **Gorredijk**; I. Bugel, **Den Burg-Texel**; E. en A. Nijmeijer, **Oldemarkt**; R. en J. Klein Bramel, **Verden.**

Bal: M. de Ruyter, **Amsterdam-W.**; Y. Zonneveld, **Rotterdam-3**; B. Geraerdts, **Neer**; L. Borgeld, **Musselkanaal**; J. Grevelink, **Voorburg**; R. Stoffer, **Arnhem**; J. v. Langeraad, **Kampsrland**; N. v. Weert, **Nuenen**; W. Shuiving, **Zuidwolde**; J. Vermaas, **Nieuws-Tange**; C. v. Brussel, **Helmond**; A. de Jongh, **Ingen-Bet**; W. Kroon, **Abbenes**; D. Vroom, **Emmen**; W. Kersten, **Nijmegen**; S. v. d. Kroonenberg, **Areen**; G. Minnen, **Wageningen**; L. Verdenius, **Winschoten**; H. Wessel, **Onstwedde**; L. van Dijk, **Martsel (Blg.)**; M. Gorel, **Blarieum.**

WALT DISNEY
Otto van Drakenstein
Hallo! Dag, jongens! Gaan jullie een trektocht maken?
Ja, professor von Drakenstein, we gaan picknicken op de Berenberg!
Hm, dat is een hele onderneming! Zijn jullie op alles voorbereid?
O ja hoor. Het Handboek voor Jonge Woudlopers geeft antwoord op alle vragen!
O ja? Ik dacht dat alleen ik dat kon!
Niks hoor. Het Handboek ook, dus maakt u over ons geen zorg!
Tsss! Hoe kan zo'n snert-boek nou meer weten dan ik? Ik zal maar met ze meegoon, dan kan ik ze helpen in geval von nood.
Mag ik met jullie mee? De zon en de frisse lucht zullen me goed doen!
Weet u iets van kamperen of trekken af?

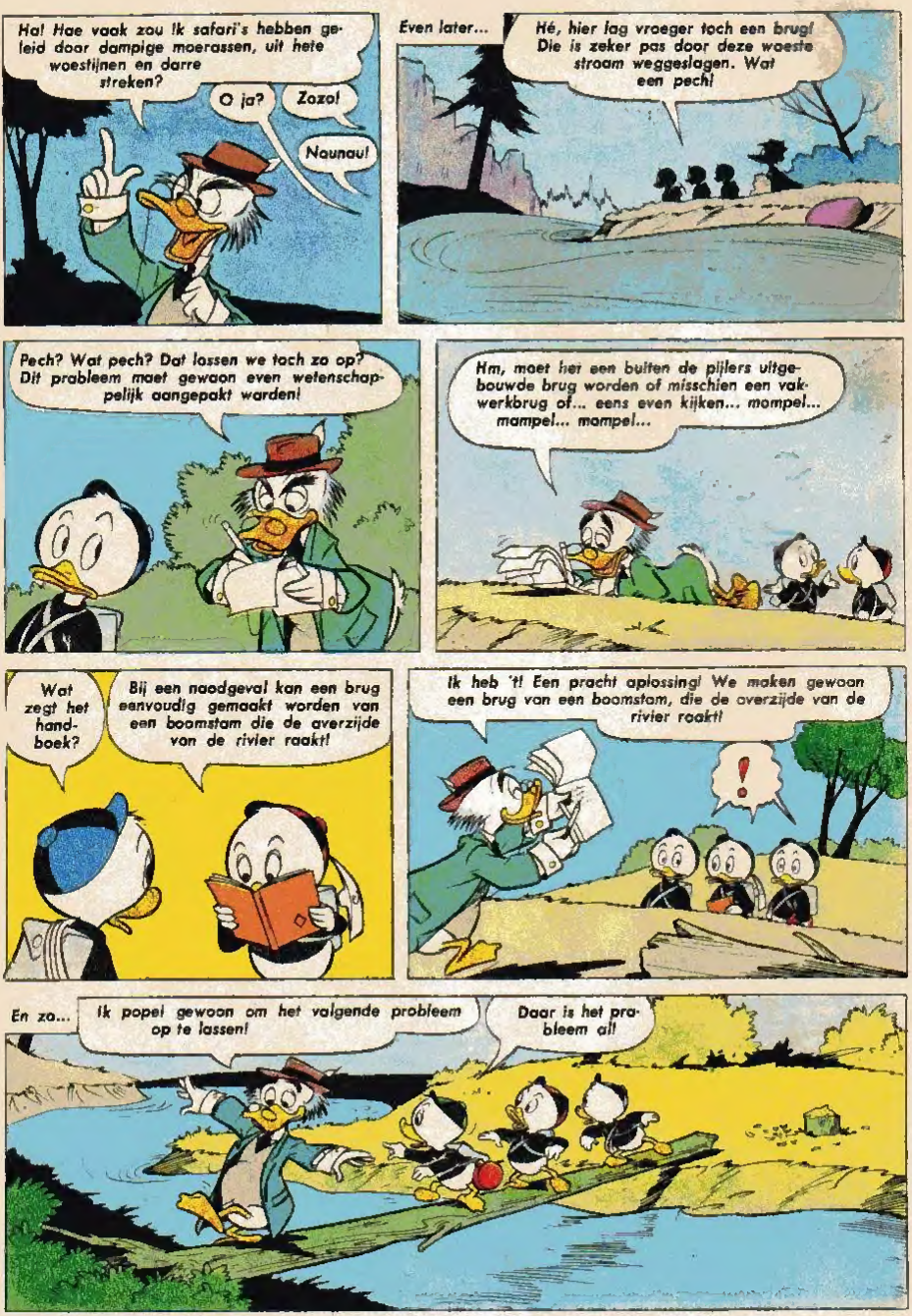
Ha! Hoe vaak zou ik safari's hebben geleid door dampige moerassen, uit hete woestijnen en dorre streken?
O ja?
Zozo!
Nounou!
Even later...
Hé, hier lag vroeger toch een brug! Die is zeker pas door deze woeste stroom weggeslagen. Wat een pech!
Pech? Wat pech? Dat lossen we toch zo op? Dit probleem moet gewoon even wetenschappelijk aangepakt worden!
Hm, moet het een buiten de pijlers uitgebouwde brug worden of misschien een vakwerkbrug of... eens even kijken... mompel... mompel... mompel...
Wat zegt het handboek?
Bij een noodgeval kan een brug eenvoudig gemaakt worden van een boomstam die de overzijde van de rivier raakt!
Ik heb 't! Een prachtoplossing! We maken gewoon een brug van een boomstam, die de overzijde van de rivier raakt!
!
En zo...
Ik popel gewoon om het volgende probleem op te lossen!
Daar is het probleem al!

Een beer! Die ontwaakt zeker net uit zijn winterslaap! Die kan best heel gevaarlijk zijn!
Gaap!
Prettige gedachte, zeg!

Niet bang zijn! Ik weet alles van hypnose af! Ik zal dit beest zo kalmeren dat hij geen vlieg kwaad doet!
Dat hopen we!

Grrrft?
Zeg, lelijke bruine labbes, bemoei je asjeblieft met je eigen zaken en laat ons met rust!

Wat zegt het handboek?
(Slik!) Beren die juist uit de winterslaap ontwaken, zijn bijzonder vijandig en hongerig! O, die arme prof!

Vlug, pak een broodje en bind 't aan een lange stok!
Goed!

Ik zei: laat ons met rust! Dit is toch duidelijk?
Jum-jum!

Vlug! Het is de haagste tijd!
Grr!

Snid! Snif?
Aha! Ik heb 'm in bedwang!

Hij kamt op het broodje af!
En wij er vandoor!
SNIF!

Nou, zagen jullie hoe dat beest gehoorzaamde? Wees maar niet bang meer!
Nee maar!
Tjonge!
Grutjes!

Hè, von al dat werken heb ik trek gekregen. Hebben jullie wat bij je? Anders mook ik wel iets lekkers met kruiden, poddestoelen en boombast! Ik sta voor niets, hoor!
Brrr!

We hebben broodjes en een paor blikken met bonen!
Mooi! Nu nog een vuurtje!

We hebben geen lucifers, maar volgens het boek moet je dan twee stokjes teken elkaar wrijven!
Onzin! Da's geen methode!

U bedoelt met vuursteen en staal?
Welnee! We laten het vuur gewoon ontstaan door spontane ontbranding. Daar is helemaal geen werk aan!

Ik verzamel eenvoudig wat zeldzame chemische stoffen. Een snuifje von zus en een plukje van zo... Hm, dit lijkt wel hoe-heet-'t-oak-weer! Kwik, een schep!
Ik ben Kwek!

Kwik, jij zoekt wat brandhout en jij, Kwak, slaat die steen tot fijn poeder!
Okèl Ik ben Kwak!
Okè, Ik ben Kwik!

Eindelijk...
Het brandhout ligt klaar!
Mijn petje zit vol hoeheet-'t-ook-weer!
Die steen is aan gruis geslagen!
Mooi! Ik heb intussen tasfizzium gevonden! Nu kunnen we beginnen!

Eerst een beetje van dit en dan een ietsje van dat en een tikkeltje tasfizzium... dan moet het lukken!

FWOEM!
Het is gelukt!

Geweldig! In twee seconden alles weg!
Jammer. Er zat waarschijnlijk te veel hars in het dennehout!

Ik had jullie moeten zeggen dat ik elkehout nodig had... Enfin, we gaan 't nog eens proberen!
Nog eens proberen?

Ik ga het hout zoeken, want ik weet alles van bomen af, en jullie de andere spullen. Tot straks!
G-goed!

Kijk! Een vonkje uit het vuur heeft dat bosje in brand gezet!
We moeten die brand gauw blussen!

Waarmee? We hebben geen emmertjes?
Maar wel petjes!
Goai die blikjes met bonen leeg en gebruik de blikjes!
PLENS!
Weldra...
Dat was spannend! Maar het is mooi uitgeblust!
Ik ook!
Ik ook!
PLOK!
PLOK!
Zo jongens, ik heb wat eikehout geleend van de houtvester! Slim, hè? Nu kunnen we eindelijk gaan eten!
Z!
Asjemenou! Ze slapen! De vermaeiennissen van de dag waren zeker te veel voor ze. De arme schapen!
Z!
Die jeugd van tegenwoordig kan niet meer tegen een stootje! Nee, dan ik vroeger!
Z!
Het is maar goed dat ik ben meegegaan. Wat had er allemaal niet kunnen gebeuren als ze er alleen op uit waren getrokken?
z
zz
zzzz!
HUIS-WAARTS

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT

HUTTEN BOUWEN

JE hebt ook vast en zeker weleens een hut of een tent gebouwd van oude kleden of stukken tentdoek. Maar weet je dat je ook van andere materialen een fijne hut kunt bouwen? Bekijk de tekeningen maar eens, daar zie je allerlei bouwsels opgetrokken van latten, planken, stro- of rietmat, dikke gordijnroeden of houten stokken en waslijnkoord. Een

ideetje voor je? Laten we echter afspreken dat je, voordat je begint te bouwen, eerst toestemming vraagt aan de „grondeigenaar", dus bijvoorbeeld aan je Pa als je de hut in de tuin neer wilt zetten. Omdat de constructie van de hut belangrijk is voor de stevigheid van je bouwsel, zullen we van elk van de vijf ideeën opgeven hoe je te werk moet gaan bij de opbouw.

Als eerste hut A, die aan de voorzijde open is. Je begint met het dak. Je spijkert hiervoor vijf of zes brede planken op twee dikke dwarslatten. Kun je 'n oude vlonder of een schot bemachtigen dan ben je ineens klaar. Het dak rust op vier stevige balkjes, die je in de grond slaat. De zij- en de achterkant maak je dicht met rietmat of een stuk gordijnstof.

Voor de hut B maak je een geraamte van vier bamboehengels of bonestaken. De uiteinden van deze stokken steek je in de grond. Van stevig touw of dik waslijnkoord maak je de span- en verbindingsdraden. Over de verbindingsdraden (gestippeld in de tekening) leg je een oud kleed of een stuk rietmat.

Hut C heeft een dak van een stuk spaanplaat of multiplex, dat in het midden rust op een stevig in de grond verankerde paal. Loodrecht onder de vier hoeken van dit dak sla je nog vier korte paaltjes in de grond. Hieraan kun je de spandraden bevestigen, die je aan de hoeken van het dak vastknoopt. Van plankjes, die je met spijkers tegen de korte paaltjes vastzet, maak je een lage afscheiding. Het aflopende dak van hut D steunt aan de achterzijde op een brede plank en aan de voorzijde op een tegen twee palen vastgezette plank. De achterste plank hou je met twee korte paaltjes op zijn plaats. De twee palen aan de voorzijde plaats je iets schuin in de grond. Voor het dak kun je een stuk rietmat of hardboard gebruiken. Een van de zijkanten kun je nog dicht maken met een stuk doek, dat je aan de dakrand ophangt. Het laatste model, hut E, is eigenlijk meer een tent dan een hut. Twee stevige stokken, twee muurduimen en stevig touw of waslijnkoord heb je nodig voor het geraamte van de tent. De muurduimen sla je tussen de voegen in de muur. Hiertussen span je strak een touw. Om dit touw zet je met veiligheidsspelden de bovenrand vast van het stuk doek waarvan je de tent bouwt. Aan de voorkant hou je het dak op met behulp van de twee stokken die je met stukken touw aan de muur en aan de grond verankert. Tussen de twee stokken komt een stuk touw waarover je het doek legt. De recht naar beneden hangende stof hou je langs de onderrand met behulp van een paar zware balkjes of bakstenen op zijn plaats. In de voorkant van de tent knip je een baan los, zodat je deze naar boven kunt slaan, waardoor je een deur krijgt. De zijkanten sluit je af met driehoekige stukken stof, die je met punaises op de steunstokken vastzet.

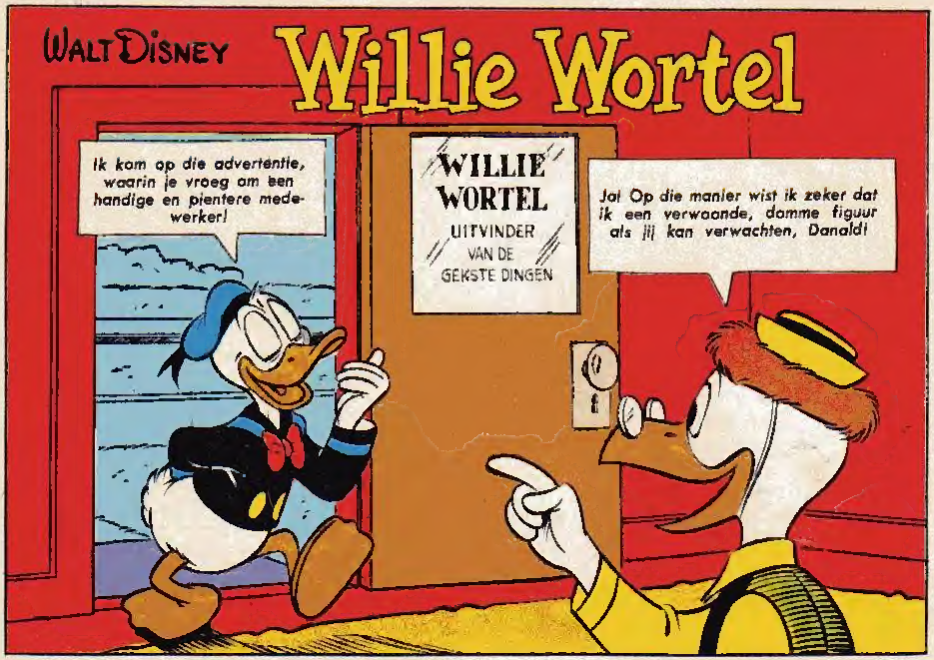
WALT DISNEY
Willie Wortel
Ik kom op die advertentie, waarin je vroeg om een handige en pientere medewerker!
WILLIE WORTEL
UITVINDER VAN DE GEKSTE DINGEN
Ja! Op die manier wist ik zeker dat ik een verwaande, domme figuur als jij kan verwachten, Donald!

Zeg, niet zo graf of ik verdwijn meteen!
Wacht liever tot ik je verteld heb wat je moet doen!

Dit is mijn nieuwe denk-helper. Het Slimpetje! Daarmee zal je een stuk pienterder zijn, Donald!
Waarom probeer je dat ding zelf niet, Willie?

Omdat ik anmogelijk nog pienterder kan worden! Deze uitvinding is voor minder begaafden bestemd!
Hm... nau... ik voel me net als anders!

Je moet je ook bewegen! Dan gaat de propeller draaien en ontwikkelt denk-kracht in je kleine hersentjes!
Hé, het werkt, zeg!

Daniel Duck stichtte Kwaakstad in 1863... Simon Snavel ontdekte het Waggeleiland in 1609... Zeg, ik ben opeens een kei in geschiedenis!
Eh .. ahum

Wat is neo-platasium, samengesteld met exa- Z-V-O 5?
De chemische formule voor superglanzende schoenpoets!

Maar ik weet nog veel meer! Alles over wiskunde, vreemde talen... de hele bubs!
Mijn uitvinding is een succes!

Nou, ik weet wel wat ik met al die kennis ga doen! Jippie!
Niet zo haastig, Donald!

Kwik, Kwek en Kwak, denken dat ze a zo knap zijn! Nou, ik zal ze even laten zien wat ik mijn mars heb!
Daar was ik al bang voor! Wacht, Donald!

Hij weet niet dat het Slim-potje afgewaaid is en ik kan hem niet meer inhalen!

Oeh! Het potje is op het hoofd van dat ongure persoon gevallen!

Pardon, meneer, u draagt mijn Slimpetje... en dat...
Hèwat?

Schiet op, ingominieuze ingnaramus dat je bent!
Au!

Oeps! Wat zei ik daar! Zulke mooie scheldwoorden heb ik nog nooit eerder gebruikt! Wat heb ik?

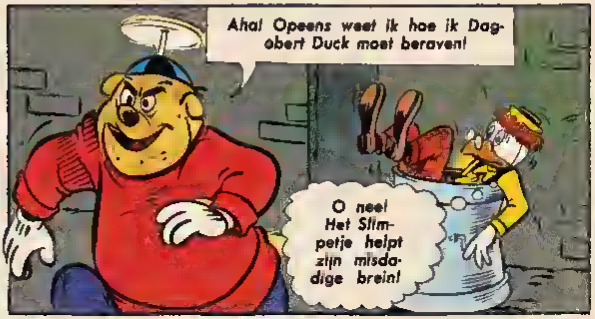
Aha! Opeens weet ik hoe ik Dagobert Duck moet beraven!
O nee! Het Slimpetje helpt zijn misdadige brein!

Ik moet Dagobert waarschuwen... maar... ik zit klem!

Dan maar net als de schildpadden! Geen wonder dat ze zo langzaam vooruit komen!

Even later...
Hartelijk dank voor uw milde gave, meneer Duck! Dit geld zal goed besteed zijn aan het tehuis voor Vermoeide Miljonairs, dat verzeker ik u!
Wat een nabel daal!
DAG. DUCK GEBOUW
Oei, die vent is nu een handige schurk geworden, die zelfs Dagobert omver praat!

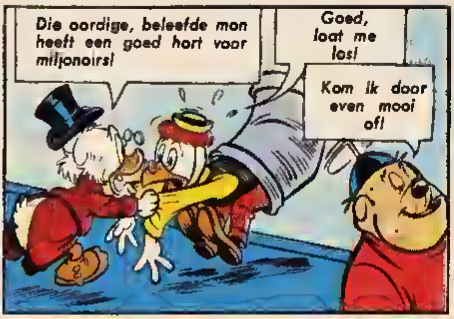

En zo wordt de schurk opgesloten en ontdekt Dagobert Duck de waarde van Willie's Slim-petje...

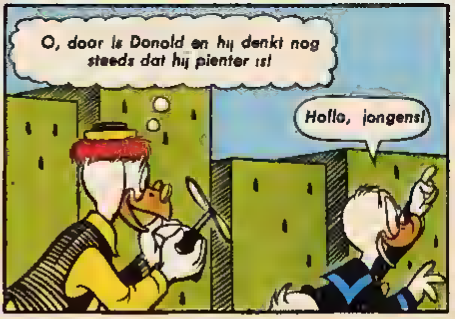

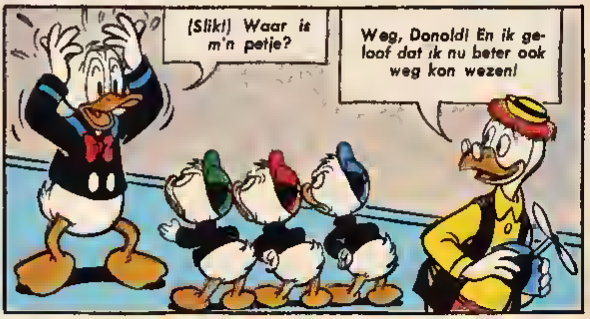

WAT ER GEBEURDE: Op een smeltende ijsschots is een vreemde prins uit een onbekend Noordelijk land aangespoeld in een havenstadje waar Pipo en zijn gezin net waren. De man rilt van de warmte en voelt zich lekker als het koud is; een dokter noemt het „de bibberitus". Pipo besluit de man terug te gaan brengen naar zijn koude land, maar de pareldieven Snuf en Snuitje horen iets over een grote beloning en lokken Prins Broesnof mee met een ijskarretje!

Snuitje geeft vol gas en zegt niets, maar twee kilometer verder moeten ze toch stoppen voor een gesloten overweg. Prins Broesnof doet wat Snuf voorspeld heeft, hij stapt gelijk uit en begint terug te lopen, maar Snuitje weet een middeltje. Hij springt zelf ook uit de auto en rent naar hun aanhangwagentje met het ijskarretje.
„Majesteit!" roept hij, „moet je nog een lekker dubbeldik ijsje voor niets! Kom dan!"
Prins Broesnof draait zich om en loopt terug. „Broetsj!"

4. VAN WIE IS DIE PRINS?

DE auto die Snuf en Snuitje zich aangeschaft hebben, is bepaald geen koninklijk voertuig, want het ding rammelt en piept als een oud koekjesblik op wielen! Prins Broesnof van Room-IJzië is een vervoermiddel niet gewend; hij houdt zich met twee handen vast en kreunt luidkeels bij elke nieuwe bobbel in de weg. „Zeg, Snuitje," zegt Snuf, „die man is v-vast geen blijvertje. Zijne ijskoude majesteit mag een gezicht of hij kiespijn heeft, zodra we stoppen zal hij uitstappen en terug g-gaan naar Pipo, want r-reken maar dat die woonwagen achter ons een zit!"

geschreven door
WIM MEULDIJK

illustratie
JAN WESSELING

PIPO en het ROOM IJSE RIJK

roept hij. „Warm zuidervolk heeft slechte hup-sleds, maar ijs heel lekker, geef hier vlug want my puffen!" Prins Broesnof krygt twee ijsjes en stapt weer in de boevenauto, als de spoorbomen opengaan, zit hij smakkend op zijn plaats.

„Een lastige kl-klant, Snuitje!" zegt Snuf. „Erg duur in het gebruik la

zo'n pool-prins ook, hij gebruikt één ijsje op iedere v-vijf kilometers, we worden straatarm v-van die gast!"

„Manman, wat ben jij toch dom!" roept Snuitje, terwijl hij vol gas geeft en rakelings een fietser passeert. Als we die man tarugbezorgen in zijn ijs-landje zal hij ons vorstelijk belonen! Het is een parelhouder, hij geeft ons vast zakken vol parels, mooie parels, fijne parels daar kun je op rekenen!" Snuf begint vast te rekenen en de auto suist verder over de lange straatweg naar het noorden.

Een eindje achter de boevenauto rijdt de woonwagen van Pipo. Het is een geluk voor onze clown dat Snuf en Snuitje geen geld genoeg hadden voor een snelle auto, anders zou hij met zijn ezeltje geen kans hebben gehad. Nu Snuf en Snuitje bovendien telkens moeten stoppen om een ijsje klaar te maken uit hun ijs-aanhangwagentje is de achterstand van de woonwagen niet zo vreselijk groot. „Hup, Nononono!" roept Pipo telkens. „Zet je beste pootjes voor, ezelsvel! Laat ja niet verslaan door zo'n boeven-mobiel! Al zijn de Snuitjes nog zo snel, een ezel achterhaalt hen wel!"

Mammaloe komt op het balkon en tikt Pipo op zijn schouder. „Pipo, beste man," zegt ze, „het is natuurlijk enig dat je zo'n plezier hebt, maar zou je die nare mannen nu maar niet hun gang laten gaan?"

„Nee, Mammaloe," zegt Pipo. „Ik kan die brave prins niet in handen van die slechte mannen laten! Ze helpen hem niet uit medelijden, ze zullen hem uitbuiten en zijn paleis leegplunderen als ze eenmaal in zijn land zijn! Bovendien wil ik ook wel eens dat onbekende Room-ijse Rijk bekijken!"

Mammaloe zucht. Ze heeft het net op het stlasje van Petra gezien dat het een heel elnd is en dat ze wel een maandje zullen moeten rijden naar die poolstreek. Ze had de woonwagen willen opknappen en Pipo de buitenkant laten verven, maar dat moet nu uitgesteld worden, want straks zullen ze wel door modder en sneeuw moeten rollen! Ze gaat de wagen weer in en nu komt Petra naar buiten met een verre-koekeloerdertje, dat nog van Pipo's opa is.

„We rijden lekker, he, papa Pipo!" zegt ze. „Het duurt nog een hele tijd voor we in de koudere buurten komen! Ik zal eens kijken of er al een stipje van die boevenmeneren te zien is!"

„Laat dis verrekijker maar rustig liggen!" mompelt Pipo. „Ze hebben een flinke voorsprong, die pareldieven, en we zullen ze de eerste dagen wel niet in de gaten krijgen!"

Maar Petra geeft een gilletje. „Ik zie ze, papa Pipo!" zegt ze. „Hun auto staat daar recht voor ons bij die bocht! Kijk maar!"

Pipo begint te glimmen van pret, vooral als ze dichterbij komen. Dan begint hij te lachen ook, want hij ziet waarom Snuf en Snuitje niet verder kunnen! Hun auto staat met zijn neus tegen een boom. Het ene voorwiel is een beetje uitgegleden. Op een ontzagrote hobbel in de weg is namelijk een ijsje uit de handen van prins Broesnof gevlogen en vóór dat ens voorwiel op de weg neergekomen. „Flooep," eel de wagen en slipte opzij.

Niet hard, maar ze zullen toch wel een uur werk hebben om de schade te herstellen!

Pipo parkeert zijn woonwagen een eindje verder en loopt naar de plek.

„Stomme hooghaid," hoort hij net Snuf tot prins Broesnof zeggen. „kan je nou niet eens 'n ijsje in je tangels houden, koninklijke koukleum! Je wordt wel bedankt, hoor! Oh, d-daar komt die clown ook n-nog! Ge weg, gr-grapjas, we hebben jouw wegenhulp niet n-nodig, hoor!"

Pipo zegt dat hij ook helemaal niet van plan was om zulke weg-pireten behulpzaam te zijn, het gaat hem om de ijsprins. „Majesteit!" zegt hij beleefd, „je hebt nu vast wel genoeg van het reizen in zulk slecht gezelschap, hè? Komt u maar gauw uit die rammelkar en klim in Pipo's gezellige woonwagen! Deze kant uit!"

Prins Broesnof stapt al uit. „Ah!" zegt hij. „Zeer goed! Broets! Deze kar slecht, maar ijs lekker! Heb jij ook lik-ijs, heer clown?"

Pipo schudt zijn hoofd en prins Broesnof stapt weer in de rammelauto. „Zonder room-ijs kunnen wij niet leven!" zegt hij. „Klimaat in dit land zijn verschrikkelijk warm!"

Mammaloe begint te roepen dat er juist zo'n gure wind staat vandaag, maar Pipo begrijpt dat ze er met woorden niet komen! „Wa moetan die prins tets aanbieden!" mompelt hij. „Iets wat hij erg prettig vindt! Wacht hier op me, Mammaloe en Petra!" Pipo springt in zijn woonwagen en rijdt naar een dorpje dat niet ver van dit punt ligt. Hij koopt daar iets, gaat armee naar een smederij en rijdt dan weer snel terug.

Snuf en Snuitje hebben in die tussentijd de schade hersteld en hun auto met het ijskarretje zou al vertrokken zijn — met prins Broesnof — als Petra en Mammaloe er niet gewoon vóór waren gaan staan.

„Opzij!" roept Snuitje. „Jullie Pipo heeft toch geen kans! Die prins is van ons, hij blijft vrijwillig bij ons, want wij hebben een karretje met haerlijk ijs!"

Daar is Pipo al! Hij springt van de woonwagen en rent naar de prins.

„Majesteit!" roept hij. „wilt u even kijken op het achterbalkon van mijn wagen! Ik heb iets voor u gekocht dat u zaker aangenaam zel zijn! Je eigen diepvries-kamertje!"

De list van Pipo werkt prima! Even later zien Snuf en Snuitje knarsetandend de ijsprins wegrijden — met Pipo!

Geen wonder! Pipo heeft een oude ijskaat op zijn achterbalkon gezet en daarin zit prins Broesnof — heerlijk koud! Alleen zijn hoofd steekt eruit!

„Prima-prima!" roept hij. „Heerlijke temperatuur! Broets! Karren maar!"

Volgende week:

EEN FRISSE NEUS!

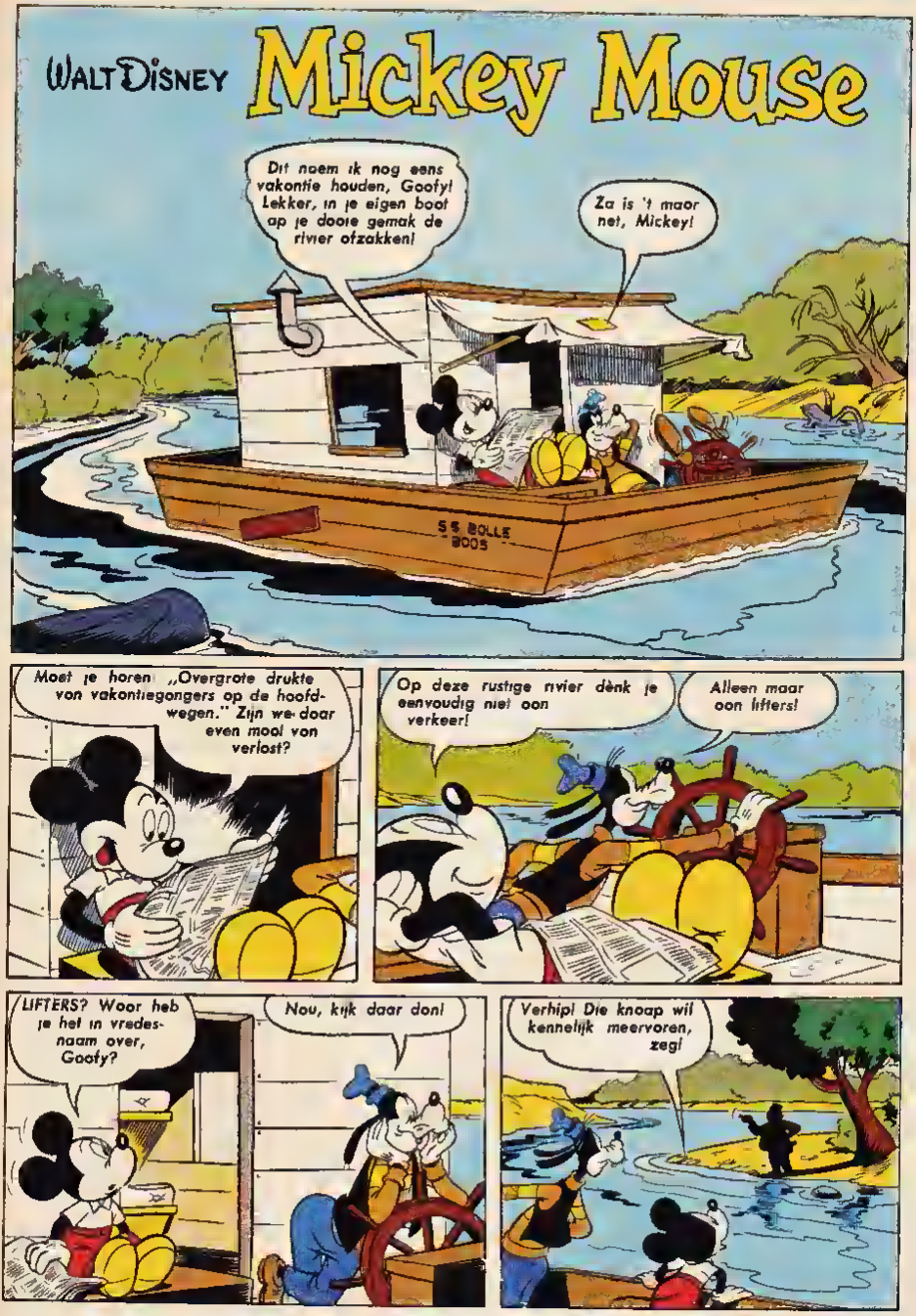
WALT DISNEY
Mickey Mouse
Dit noem ik nog eens vakantie houden, Goofy! Lekker, in je eigen boot op je dooie gemak de rivier afzakken!
Za is 't maar net, Mickey!
SS BOLLE BOOS
Moet je horen: „Overgrote drukte von vakantiegongers op de hoofdwegen." Zijn we doar even mooi von verlost?
Op deze rustige rivier denk je eenvoudig niet oon verkeer!
Alleen maar oon lifters!
LIFTERS? Woor heb je het in vredesnaam over, Goofy?
Nou, kijk daar doni
Verhip! Die knoap wil kennelijk meervoren, zeg!

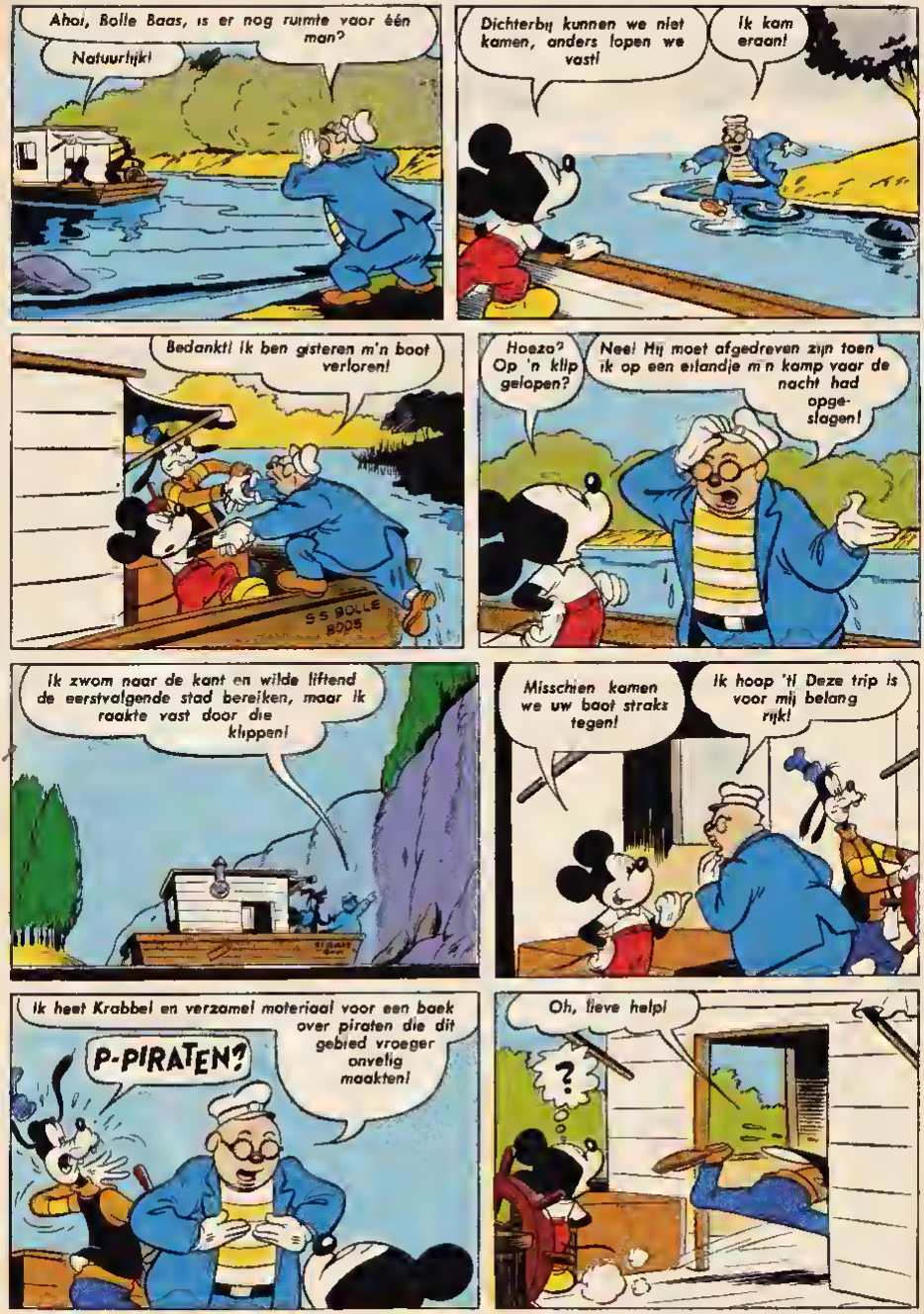
Ahoi, Bolle Baas, is er nog ruimte voor één man?
Natuurlijk!
Dichterbij kunnen we niet komen, anders lopen we vast!
Ik kom eraan!
Bedankt! Ik ben gisteren m'n boot verloren!
SS BOLLE BOOS
Hoezo? Op 'n klip gelopen?
Nee! Hij moet afgedreven zijn toen ik op een eilandje m'n kamp voor de nacht had opgeslagen!
Ik zwom naar de kant en wilde liftend de eerstvolgende stad bereiken, maar ik raakte vast door die klippen!
Misschien komen we uw boot straks tegen!
Ik hoop 't! Deze trip is voor mij belang rijk!
Ik heet Krabbel en verzamel moteriaal voor een boek over piraten die dit gebied vroeger onveilig maakten!
P-PIRATEN?
Oh, lieve help!
?

Er zal geen piroot één voet zetten op onze Balle Boos! Geen sprake van!
Goofy! Die piraten zijn allang verdwenen!
Je weet nooit of er hier of daar nog een op de loer ligt! Ik zal deze schuit tot het uiterste verdedigen!
Wat later..
Daar is het eiland waar ik kampeerde! Kon ik mijn spullen even appiken?
Tuurlijk!
Vreemd! De oever loopt steil af, we kunnen er vlak tegen aan leggen!
Wat een baf! Mijn kampeerspullen liggen er nog net zo!
Mooi!
Woorom blijven we niet hier overnachten? Het is al laat!
Best! Een goed idee!
Op de oever vlokbij.–
Hmmm .. nu heeft een onder bij het eiland aangelegd!

Zeg, ben je nog niet klaar met het maken van die kabel? We kunnen dat eiland niet te lang daar laten liggen! Het trekt te veel aandacht!
Ben bijna klaar, baas! Het is nog een heel karwei!
Er zijn kampeerders op 't eiland! Zodra ze slapen trekken we ze hierheen!
En maken dan hun boat los!
Ja, maar schiet op! Het jacht van Rijkebink komt hier over een uur of vier langs!
Oké! Oké!
Later...
Pfff.., ik kan niet in slaap komen! Ik moet steeds aan die piraten denken! Ik ga eens wat rondkijken..
Niks aan de hand! Het landschap glijdt rustig voorbij.
DAT KAN NIET! De boat ligt toch vast! Hoe kunnen we dan...
Mickey, word wakker! We varen!
Hm, wat? Varen? Ach, Gaafy, je draamt

O ja? Kijk daar dan!
Je hebt gelijk! En we varen niet alleen! We varen tegen de stroom op ook!
Handen omhoog, jullie, en stap aan wal!
Vooruit, lopen!
Hé, wat betekent dit?
Mond dicht! Loop door... ga die gang in...
Een windos en een kabo'l Dáárdoor draait het eiland wegi
Weet je waar we zijn? In het roversnest von Duistere Dirk!
PIE-IEP!
Wie is Duistere Dirk?
Een ouwe rivier-piraat die vroeger boten leegplunderde en steeds spoorloos verdween!
Maar nu begrijp ik 't. Met dat drijvende eiland aan een kabel verborg hij de ingang naar zijn hol!
Een drijvend eiland! Het idee!

O, het is niets dan afval dat zich heeft verzameld en waarop later plantengroei is ontstaan!
Stop!
Zeg, hoe heb je dit hol gevonden? Men heeft jarenlang naar deze schuilplaats gezocht!
Heel simpel!
Duistere Dirk was een van mijn voorvaderen! Ik weet alles uit zijn dagboek!
Jaap, bind ze vast. Het jacht van Rijkebink is onderweg!
Tach niet Rijkebink, de miljonair?
Precies! Hij maakt een vakantie-boottocht. Hij weet 't nog niet, maar hij zal z'n tocht in dit hol onderbreken! Er zal heel wat op zijn jacht te halen zijn, denk ik.
Plunderen is tegen de wet, als je 't nog niet wist!
Hahal Hoor die grappenmaker eens!
Baas, het jacht van Rijkebink komt eraan!
Dan is-ie vraeg!
Laat het eiland over de hele lengte van de kabel uitdrijven, dan zal het de rivier bij de engte blokkeren!
Oké!
RRRRR!

Jij en Jaap gaan het eiland op en overvallen het jacht. Zodra ik met deze drie klaar ben, volg ik in de motorboot!
Als jullie bij de engte zijn, laat dan die malle woonark los!
?
Niks hoor! Geen mens komt met zijn vingers aan de Bolle Boos!
Goofy, kijk uit!
HELP!
Malle woonark! Hoe durf je!
PANG!
PLONS!
Kom! Vlug in de motorboot!
Grutjes!
Blub! Proest!
En nu vlug er vandoor, jongens!
Ik zal jullie... een voor een...
R-R-R-R!
Hal We gaan!
WROEM!
PLENS!
Daar is het jacht!
Het eiland heeft de engte al bereikt!

Hè, wat moet dat? Zijn jullie nu helemaal?
Stop! Er zijn rovers!
WOES!!
Later...
De rivierpolitie heeft de piraten net opgepikt, heren!
Mooi, meneer Rijkebink!
Uw boot en de boot van meneer Krabbel zijn ook in veiligheid gebracht!
De Bolle Boos ook? Da's geweldig!
En nu nodig ik u allebei uit op mijn jacht. Ik hoop dat u deze uitnodiging aanneemt!
Nou... heel graag, meneer Rijkebink!
Wat is er, Goofy? Ben jij er niet zo blij mee?
?
O, meneer Rijkebink.. hoe zal ik 't zeggen..
Ik weet wat er mis is!
Bzzz.. bzzz.. bzzz..
O, dat lossen we heel gemakkelijk op!
En zo..
Ik kon onmogelijk Bolle Boos in de steek laten. We hebben samen zoveel doorgemaakt, zie je!
SS BOLLE BOOS

de NAAMLOZE VALLEI

verteld door TIM MARAN

Er is een vreemde ziekte uitgebroken onder de berg-Cherokee's, het leger sluit het gebied af en is bezig de kolonistennederzettingen die daarbinnen liggen, in veiligheid te brengen. De blanken doen er alles aan dat de Indianen niet bij hen kunnen komen, uit vrees voor besmetting. Door de gespannen sfeer komt het over en weer tot vijandigheden. De McKee's, in hun afgelegen, stille Naamloze Vallei, weten nog van niets. Maar dan leren zij dat vreselijke kennen, dat wij de naam hebben gegeven van

ANGST

DE honden begonnen wild te blaffen. Iedereen liet het werk waar hij aan bezig was, liggen om te kijken wat er aan de hand was.

„Hé ..." zei pa. „Soldaten! Wat moeten die hier? Zouden ze een bandiet zoeken?" Nauwelijks had hij het gezegd of ma, die om de hoek van de blokhut kwam gelopen, werd bijna ondersteboven gehold door Bubbel, die met een spierwit gezicht onderweg was naar de schuur om zich te verstoppen. „Grutjes, wat moet dat?" vroeg ma boos. Bubbel begon angstwekkend te huilen. „Ik zal 't nooit meer doen! Ik zal 't nooit meer doen!" — „Wát doen?" vroeg ma beduusd. — „Een potje jam stelen ..." — „Ik begrijp er niets van," zei Ma.

De aanvoerder van de soldaten sprong uit het zadel. „Ik ben sergeant McIntosh van fort Weldon!" maakte hij zich bekend. „McIntosh!" schalde pa verrukt, terwijl hij een gebaar maakte alsof hij de sergeant aan zijn hart wilde drukken. „Dan zijn wij landgenoten! Ik ben McKee!" — „Ah!" riep de sergeant uit. „Maar die naam ken ik toch! Jullie zijn meer uit het noorden, uit Gairloch. Onze whisky is straffer — wij zijn van Ayr!" — „Jullie whisky straffer?" zei pa, terwijl hij rood werd van boosheid. „Wat jullie je whisky noemen, noeman wij een dames likeurtje!" De sergeant snoof als een woedende stier. Eén ogenblik zag het ernaar uit of de twee Schotten alkaar in de haren zouden vliegen, maar op dat moment bereikte ma het gezelschap en die zei: „Waikom, heren. Stijg af. U ziet er warm en dorstig uit. Jongens, vooruit, zorgen jullie voor de paarden!" De sergeant fronste. „Madam, ik vrees dat wij geen gebruik kunnen maken van uw gastvrijheid. Elke minuut is kostbaar. Maar eh... weet u den van niets?" — „Wát zouden we moeten weten, sergeant?" — „Nou, dat is sterk! U woont hier notabene midden tussen de Injuns an u weet van niets! Er is een ziekte losgebroken ondar hen, die ons noodzaakt u allen uit dit gebied naar veiliger oorden over te brengen, voordat u er ook door wordt besmet!" — „Builenpest!" verduidelijkte een der soldaten ongevraagd. Pa an ma verbleekten. **„Builen .... pest? ... Weet** u dat zeker?" — „Msdam, het hele land is in rep en roer. Dit gebied is door ons afgesloten. Daarom moet u ook weg. Trouwens, het schijnt de Injuns in d'r bol geslagen te zijn. Ze hebban de strijdbijl opgegraven. Onderweg hier naar toe werden we zonder enige waarschuwing plotseling door een troep van hen aangevallen en ze schoten écht niet met erwten ..." De McKee's vielen van de ene verbazing en ontzetting in de andere. Het was hun ta moeda alsof de sergeant daar gewoon verhaaltjes stond te verzinnen. Maar zijn gezicht en dat van zijn manschappen vertelden hun dat dit om de weerga geen sprookjes waren, doch bittere ernst. O grutjes, ..." jammerde ma. „Hier wegguan. ... moeten we dan alles achterlaten?" „Neemt u mee wat op uw huifkar gaat, en uw dieren, want ik vrees dat het hier binnenkort één afgebrande puinhoop zal zijn. De Indianen spelen geen spelletje! Mijn mennen zullen u helpen met opladen, maar laten wij alstublieft gean tijd meer verliezen!" Even stond ma nog als verdoofd, maar zij was een echte pioniersvrouw en pakte, nadat zij zich in hat onvermijdelijke had geschikt, meteen kordaat aan. „Pa, Martin, halen jullie de wagen. Tom, Tim, de dieren! En Martje... hé, waar is Martje? Mártje! Mártje!!" — „Die is gaan hengelen, ma," riep Tom. Hij zag rood van opwinding. Dit was nog eens wat anders dan de lusteloze sleur die in deze abnormaal hete nazomer het hele leven verlamde. „Gaan hengelen?" zei Ma ongerust. „Ga 'r gauw halen! Grutjes, nu die Indianen ook nog zo

„Was het een geweldig gevecht, tegen die Indianen? Waren het Cherokees? Wat gek, die zijn anders nogal rustig, wij hebben nooit last met ze gehad. Heeft u er nog ven doodgeschoten?" tjetterde Tom aan één stuk door. Ze galoppeerden 'n korte stelte op en daar na weer omlaag naar de bedding van da Forellenbeek, die over hele stukken verscholen lag achter dicht struikgewas. „Ze zal wel bij die siccamore zijn," wees Tom. „Daer is een diep kolk, dat is haar lievelingsplekje." Maar Martje was niet bij de kolk. „Gek," zei Tom. Hij toomde het paard in, ging recht in de stijgbeugels staen en keek rond. „Mártje! Mártja! Je moet thuiskomen!" Geen antwoord. Het trage, zilverige water van de beek maakte ternauwernood geluid. Het was opeens of de stilte zwaar en drukkend werd. Ongerust keek Tom de soldaat aen.
„Laten we langs de beek rijden," stelde deze voor. „Misschien staat ze ergens endera." De Forellenbeek kronkelde namelijk heel sterk en de oevers waren ruig begroeld, zodat je niet ver kon zien. Ze reden stapvoets langs de oever, zich een weg benend door varens en struikgewas. „Dáár!" wees da soldeet opeens. „Kan dat een hengel zijn?"
Met een sprong was Tom uit het zadel. Zonder zich te bedenken sprong hij in het water, dat hem tot het middal reikte en in een paar passen hed hij de hengel te pakken. Het was zijn eigen, dia had Martje natuurlijk weer meegepikt. Toen hij hem ophaalde, begon er aan de andere kant iets geweldig te rukken en te sjorren. „Er zit zowaar een forel een!" riep de soldaat geestdriftig. „En wat

illustratie:
HANS KRESSE

gevaarlijk doen ..." — „Een ogenblik," zei de sergeant. „Is het verweg, jongeman, waar je zuster is gaan hengelen?" — „Helemaal bij de Forellenbeek," wees Tom — „Nou, ik weet niet waar dat is, maar ik zel je voor alle zekerheid een van mijn soldaten meegeven. Skinny, rijd jij mee en proheer es een keertje niet in te slapen. En jij, jongen, neem mijn paard, dat gaat vlugger!"
In galop reden Tom en da soldaet weg.

een grote! Voorzichtig, varspeel 'm niet! Wacht, ik kom je halpen — da's nou wat ik lekker vind, forel!" Tom kon zijn enthousiasme niet delen. Er was plotseling iets naars in zijn hart geschoten. Dit was niet gewoon... de hengel in het water — een vis er nog aan — en Martje nergens te bekennen ...
De soldaat pakte da hengelroede uit zijn hand en hegon tegen de forel te vechten, maar Tom schonk er niet de minste aandacht aan. In gedachten verzonken liep hij met gehogen hoofd op da paarden toe. Plotseling bleef hij staan. Hij keek scherp naar de grond en hurkte neer. De aarde was door de langdurige droogte kelhard en liet geen sporen na, maar aan het geknakte, dorre gres

was duidelijk te zien, dat hier een paard, je meer paarden waren voorbij gegaan.

Langzaam drong een afschuwelijke gedachte tot hem door. Hij wilde er niet aan geloven, maar zijn logische gedachtengang liet hem geen keuze. Hij voelde het bloed uit zijn gezicht wegtrekken. Indianen . . . O hemeltje, hij had altijd ruzie met Martje, hij moest ergens op zijn gezicht zelfs nog krabsporen van haar hebben — maar..., opeens voelde hij dat ze toch bij alkaar behoorden. O Martje, Martje.

Thuis veroorzaakte het bericht een soort ontploffing. Met de wreedheid van zijn jeugdige argeloosheid en eigen ontzetting, gooide Tom het er pardoes uit: „Martje is gekaapt door de Indianen! Ik heb de sporen ervan duidelijk gezien! Hier is de hengst die ze heeft laten vallen!"

„Martje weg? Gestolen?" glijde ma. Zij werd akelig bleek, wankelde en zou zeker tegen de grond zijn gevallen als een van de soldaten haar niet had opgevangen. „Martje weg?" bruide pa en hij was vreswakkend om te zien. Alles trilde en beefde aan hem, het was of hij van binnenuit helemaal opzwol, van ellende, toorn, razernij, of hij zo dadelijk uit elkaar zou barsten.

De sergeant, een man die veel in zijn leven had meegemaakt en snel beslissingen wist te nemen in moeilijke situaties, bietste korte bevelen.

„Mannen, laat niemand hier weggaan, bou ze tegen, desnoods met geweld! Wij kunnen ons geen domheden veroorloven!" Hij had het geen seconde te vroeg gezegd, met een schreeuw storte pa zich op zijn geweer en hobde hij naar buiten.

„Grijp 'm!" schreeuwde de sergeant. Mel een flitsend snelle beweging stak een van de soldaten zijn been uit en met een massieve dreun kwakte pa tegen de grond. Hij vocht als een bezetene en pa bed reuzenkrachten. Even aarzelde sergeant McIntosh, toen liet hij de kolf van zijn pistool achter pa's oor neerkomen en met een zucht zakte deze in elkaar. „Boef!" glijde Tom en hij sprong als een tijgerkat de sergeant op zijn rug, die op zijn beurt tegen de grond rolde. Wat een gevecht! Wat een verwarring! De jongens McKee vochten voor alles wat ze waard waren, Bubbel gebruikte negels en tanden, en het was maar een geluk dat pa bij de komst der soldaten de honden had laten vastlaggen, anders waren de gevolgen niet te overzien geweest — maar nu beslechtten de sergeant en zijn mannen, die allen in de kracht bunner jaren waren en alle listen en grepen van het Indianse worstelen beheersten, snel het pleit. Bubbel moesten ze vastbinden, Martin, evenals zijn vader, bewusteloos slaen, Tom en Tim lagen machteloos in een geniepige worstelgreep. Op dat moment kwam ma bij. De soldaat hed haar op een sleapbank gezet en zet naast haar, baar in zijn armen stuitend.

Me huilde. Maar toen zag zij haar gevelde familie en zij hield verschrikt op met huilen. De sergeant zag er ongelukkig uit. „Ziet u, medam," bromde hij, niet op zijn gemak, „u moet het ons maar niet kwalijk nemen, maar we moesten de horde hend toepassen. Ik — ik begrijp alles . . . het is verschrikkelijk wat er met uw dochtertje is gebeurd, maar . . . maar we mogen de zaken niet erger maken dan ze toch al zijn. Als we dit niet hadden gedaen, waren uw man en jongens achter de Indianen aen gegaan. En er zijn twee dingen madam, toe, begrijpt u het, alstublieft: in de eerste plaats zijn de Injuna plotseling vijandig geworden en in de stemming waarin uw man en de jongens verkeren, zou het 'n bloedbad worden, waar zij zéker niet levend onderuit waren gekomen. En dan de ziekte, medam. Het is verschrikkelijk om bet te moeten zeggen, maar als uw dochtertje bij de Indianen is, basteet er kans dat zij al besmet is en wij — wij mogen voor één kind niet de levens van honderden kolonisten op hat apel zetten." Hij sweette en zag

rood van ellende, de brave sergeant. Maar ma was er een van het oude slag, zij was een klaverd, een goedigerd, maar van binnen erg hardaat en flink. Zij wist de dingen ook in hun ware verboudingen te zien. Zij knikte en kwam overeind van da slaapbank. Als eerste ging as naar pa, ze tilde zijn hoofd op en zag de snel eenzwellende hult achter diens oor. „Oei . . ." zei se, en zich omwendend naar de sergeant, „moest he nou zo hard?"

Sergeant McIntosh krabda zich achter het oor. „Tja, wij Schotten kunnen nou eenmaal niet asoht slaen, madam, maar," voegde hij er iroostend aan toe, „wij Schotten hebben ook herde koppen, McKee zal zo wal bijkomen." Hij keek zuinig. „Ik vrees det we nog niet uit de moeilijkhedan zijn . . ."

„O," zei ma ferm, „als u mijn man hedoeit hoeft u zich geen sorgen te maken. Ik ben ar nu bij! En laat u da jongens ook maar vrij!" Dit gebeurde en met pijnlijk gezicht krabbelden Tom en Tim overeind, wrijvend aan hun polsen. „En nu houden jullie je rustig!" voegde me ben streng toe, „Met al dat gevecht bereiken we niets! Neen, sergeant, last u mijn jongste nog maar even liggen, die zit goed vast."

„Maar má . . ." sohreeuwda Tom. „En Mártje dan?"

Een droeve schsduw viel over ma's gezicht. „Wij zullen straks met elkaar overleggen wat we kunnen doen," zei ze. „Maar de sergeant heaft, vanuit zijn standpunt bezien, gelijk, trouwens hij is nu de sterkste en heeft het voor het beslissen!" Zij haalde diep adem en amartelijk adem. „En dan is er nog iets: als de Cherokees onze Mart werkelijk hebben meegenomen, dan is aa nu bij Zwarte Havik, die wij in dit huis hebben verzorgd als een zoon. Ik . . . ik geloof niet dat hij een slechte jongen is. . ."

Diezelfde middag zette, tot de nok toe volgeladen, krekand en schommeland, de huifkar der McKee's zich weer in beweging. De lange weg terug, naar de bewonde wereld. Het was aen somber, droevig afschaid van de Neomiese Valle! Pa zat met een enorm, nal kompres op zijn verbitterd hoofd, op de bok, ten proot aan hoofdpijn an 'n gemerkeld hart. Ma zat naast hem en Bubbel tussen hen in. De jongens durfden niet naar ma te kijken. Ze sloften neast da huifkar, weigerden elk aenbod van de soldaten om bij ben achteron te klimmen. Martin dreef medem McKöa voort. Witak en Witsok, met een touw achteraan de huifkar gebonden, trokken alweer bun lijdelijk gezicht van geiten ven wie teveel wordt gevergd. De honden sloften lusteloos mee. Hannibal, de heen, in zijn eigen korf, ging almaar verzitten, omdat hij niet wist wia hij in zijn drift de rug moest toedraaien. Alleen da kippen, bovenop elkaar gepakt in enorme mandan, die achteraan da huifkar bungeliden, sloten de ogen an duttan in, maar daar waren het den ook kippen voor.

Voor da stoet uit reden twee soldaten als verkenners, het geweer tot vuren gereed in de hand. De ondaren omzwermden de stoet. De sergeant reed slapvoets naast de bok en wierp telkens een schuwe blik op pa.

„Wij Schotten," begon hij voorzichtig, „hebben herde koppen, maar wij kunnen toch onze hersens gebruiken, daarom zijn wij een groot volk." Hij wachtte tot pa iets sou zeggen, maar pa zweeg nijdig. De sergeant haalde diep adem. „Ik heb ik mijn kwartier," vervolgde hij, „nog 'n fles oude whisky staen. Die krijg je van me . . ."

Pa zei niets, hij zei opgefrommeld tuseen zijn beroschoudars zijn snor hing bedroefd naer. „Ik ben maar soldaat," bromde sergeant McIntosh somber. „Ik heb mijn bevelen. Ik moet jullie in veiligheid brengen. Ik — ik . . ." hij barstte opeens los. „. . . ik vind het zelf verschrikkelijk, McKee, maar ik heb geen keus! Een van ons moet toch verstandig zijn!" Pa zei niets. De sergeant kon wel huilen.

Droef sukkelde de stoet voort. Geweldig, zwijgend, roerloos stonden de wouden an bergen om hen heen.

Wat wacht hun? En waar is Martje? Welke nu nog onbekende verschrikkingen liggen voor hen in het aerschiet?

ditjes en datjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

Galileo Galilei (1564-1642) is een Italiaans sterren- en natuurkundige, die de meeste roem heeft verworven doordat hij met een door hem zelf vervaardigde telescoop (dat is eenvoudig gezegd een verrekijker, dikwijls met een stelsel van spiegels er in, die men gebruikt om naar de sterren te kijken) allerlei belangrijke astronomische ontdekkingen heeft gedaan. Zo ontdekte hij bijvoorbeeld dat de Melkweg een grote wolk sterren is, dat de maan een onregelmatig oppervlak heeft en dat dit hemellichaam zelf geen licht uitstraalt.

Verder nam hij als eerste een ring om de planeet Saturnus waar en ontdekte de vier manen van Jupiter.

Verder was hij ook van mening dat de aarde en andere planeten om de zon draaien, maar het was in die tijd moeilijk om de mensen hiervan te overtuigen. Die dachten dat de aarde het middelpunt van het heelal was, waar alles omheen draaide.

Deze serie van twee zegels met dezelfde afbeelding van Galilei er op, verscheen op 15 februari van dit jaar in Italië ter herdenking van het feit, dat deze beroemde natuurkundige vierhonderd jaar geleden werd geboren.

DE PRENTBRIEFKAART

Het is nu weer de tijd dat we vanuit onze vakantieverblijven aan onze vrienden en kennissen prentbriefkaarten gaan versturen.

Wie de uitvinder van de „plaatjeskaart" is geweest, valt moeilijk te zeggen. Wel is bekend dat men omstreeks 1870 zowel in Duitsland als in Oostenrijk op de gedachte kwam, korte mededelingen en groeten op een kaart per post, tegen een lager tarief dan voor brieven gold, te verzenden. De briefkaart was geboren. Enige jaren later waren er in diverse landen van Europa mensen die op het idee kwamen, in plaats van woorden een tekening op de briefkaart te plaatsen.

In 1875 kwamen zulke briefkaarten met plaatjes voor het eerst in de handel. De oudste Nederlandse officiële prentbriefkaart stamt uit 1886. In het Nederlandse postmuseum in Den Haag bewaart men echter ook een kaart met een tekening erop die als jaartal 1876 draagt.

DRIE-KLEURENTOETJE

Voor zes porties van dit heerlijke toetje heb je nodig: een pakje vanille-instantpudding, een pakje rode gelatinepudding, enige rozijnen, wat jam, zes wafels, en als versiering met suiker gezoete en stijfgeklopte slagroom of eventueel eiwit (in dit laatste geval twee eiwitten gebruiken). De rozijnen laat je vooraf in warm water weken tot ze rond en sappig zijn.

Je maakt de instantpudding en roert er de rozijnen door, die je eerst laat uitlekken. Vervolgens maak je de gelatinepudding volgens voorschrift op het pakje. Als deze pudding bijna koud is, even doorkloppen zodat een losse massa ontstaat. Is de gelatinepudding geheel koud, dan ga je de glazen vullen. Onderop komt een theelepel jam, daarop enkele eetlepels vanillepudding, en hierop een laagje gelatinepudding. Als versiering komt op de rode pudding een toefje slagroom of eiwit, waarin je een knapperige wafel steekt.

FIETS VEILIG

Ga je in de vakantie een trektocht per fiets maken, dan geven wij je hier heel in het kort nog een goede raad. Houd per fiets steeds zoveel mogelijk de rechterkant van de weg en geef, als je rechts of links af wil, duidelijk aan welke kant je op gaat. Bij het linkeraf slaan moet je eerst even omkijken of er ook werkelijk gelegenheid is om van richting te veranderen. Zo ja, dan geef je duidelijk aan dat je links af wilt! Fiets veilig!

VERBORGEN DIEREN

In elke zin staat de naam van minstens één dier verborgen. Welke dieren zijn het?

1. Freek, hoor nu eens hoe Jan om hulp roept.
2. Haast je toch een beetje.
3. Want er gebeuren daar geregeld ongelukken.

VOOR 'T EERST NAAR SCHOOL

Kleine Joop ging voor de allereerste dag naar de lagere school 's Avonds, tijdens het eten, vroeg vader „En, Joop, wat heb je vandaag op school geleerd?"

„Niks, vader," zei Joop, „maar we moeten dan ook morgen weer terug komen."

TOM POES en de WAGGELGEDACHTEN

MAAR MISSCHIEN KAN IK HET DIER TOT BETERE GEDACHTEN BRENGEN.
NIET RUW ZIJN. WEES EEN BRAVE AAP!
UK?
GRUR!!
PATS!
HM!
MIJN MOEDER ZEI ALTIJD: "ALS JE EEN KLAP KRIJGT OP JE ENE WANG....
....HOUD DAN DE ANDERE OP."
GRAW!
TOK!
NU IS HET GENOEG! IK HEB MAAR TWEE WANGEN!
JIJ OOK WAT
TAF!

OOOH, NU BEN IK WEER RUW GEWEEST! IK MOET GAUW WEG UIT DEZE OMGEVING. DIE HEEFT EEN SLECHTE INVLOED OP M'N KARAKTER.
JA! LATEN WE GAAN. TERUG NAAR DE MEERDAME
VOORUIT DAN, ALS DE BLIKSEM NAAR HET MEER!
BLIKSEM?
JA! LEUKJES, EEN BLIKSEMPJE!
ACH, HOE MIS IK MIJN GEDICHTENVIS MIJN GEDACHTENKNOL. ZAL IK ZE OOIT TERUG ZIEN?
HELP!
BAF!
AU!
??!
DIT IS NU ECHT DE LAATSTE KEER DAT IK ME LAAT DRAGEN DOOR ZO'N WAGGEL-GEDACHTE!
ZO DENK IK ER OOK OVER.
ACH, OOK IK BEN WAT ONTDAAN. HET IS ZO BLIKSEMSNEL GEGAAN!
HOOR IK DAAR MIJN GEDICHTENVIS?

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. 1964 Walt Disney Productions.

JONGENS EN MEISJES... DOE MEE!

ER IS EEN GROTE

Blue Band

KLEURWEDSTRIJD MET LIEFST 1440 PRIJZEN

40 VAN **f 100,-**; 400 VAN **f 25,-**; 1000 VAN **f 10,-**

De kleurplaten zijn overal te krijgen waar Blue Band verkocht wordt.

Haal zo'n kleurplaat of vraag moeder erom als ze Blue Band gaat kopen. Dan kunnen jullie aan die fijne kleurwedstrijd meedoen en een van de 1440 prijzen winnen. En de kansen zijn voor jullie allemaal even groot. Want in deze kleurwedstrijd wordt rekening gehouden met je leeftijd.

WAT DOE JE ALS JE WINT? Stel je voor, dat je een van die prachtige prijzen wint: f 10,-, f 25,-, of zelfs f 100,-! Je kunt dan vast en zeker een van je hartewensen vervullen. Een fiets misschien of een step. Rolschaatsen of een transistor radio. Voetbalschoenen of of... vul zelf maar in! En als je meedoet aan de wedstrijd krijg je in ieder geval... een mooi Blue Band-speldje. Wacht dus niet! Haal vandaag nog een kleurplaat. Pak je kleurpotloden, je verf en penseel. Kleur naar hartelust. Veel succes!